

DODATEK A

re:generacja PODSTAWOWE PRZEKONANIA

Wierzmy, że przyjęcie poniższych prawd jest kluczem do tego, aby doświadczyć jedynej trwałej radości w życiu. Każda lekcja w programie *re:generacja* jest oparta na tych prawdach. Wiemy, że nie każdy, kto włącza się w program, będzie rozumiał czy akceptował te dogmaty. *Re:generacja* jest bezpiecznym miejscem, gdzie można uczciwie pracować nad pytaniami i wątpliwościami dotyczące tych prawd. Modlimy się za ciebie, abyś pracując nad tym materiałem, zrozumiał, zaakceptował i nauczył się stosować te prawdy w każdej dziedzinie swojego życia i we wszystkich swoich relacjach. Prawda jest sprawą kluczową, a wierzymy, że to są podstawowe i najważniejsze prawdy.

Biblia: Wierzymy, że Biblia jest natchnionym, w każdym pojedynczym słowie, Słowem Boga, bezbłędnym w oryginalnych pismach, jak również najwyższym i ostatecznym autorytetem w kwestiach doktryny i praktyki. (2 List Tymoteusza 3:16-17; 2 List Piotra 1:21; Ewangelia Jana 17:17)

Trójca: Wierzymy, że jest jeden Bóg, że Ojciec, Syn i Duch Święty jest Bogiem, oraz że Ojciec, Syn i Duch Święty są odrębnymi osobami. (Ks. Powtórzonego Prawa 6:4; Ew. Mateusza 28:19-20; 2 Koryntian 13:14; 1 Koryntian 8:6; Kolosan 2:9; Dzieje 5:3-4)

Jezus Chrystus: Wierzymy, że Pan Jezus Chrystus, odwieczny Syn Boga, stał się człowiekiem, nie zaprzestając być Bogiem. Został poczęty z Ducha Świętego i narodził się z dziewicy Marii, aby móc objawić Boga, wypełnić prorocstwo i odkupić grzeszną ludzkość. Wierzymy, że zrealizował nasze zbawienie dzięki swej zastępczej ofierze na krzyżu, złożeniu w grobie i cielesnemu zmartwychwstaniu. Wierzymy, że nasze odkupienie i zbawienie są gwarantowane dzięki Jego prawdziwemu, cielesnemu powstaniu z martwych i że jest On jedyną drogą zbawienia (Ew. Jana 1:1. 14. 18; 14:6; Ew. Łukasza 1:35; List do Rzymian 3:24-26; 4:25; Dzieje Apostolskie 4:12; List do Filipian 2:5-8; 1 List do Tymoteusza 2:5). Wierzymy, że Jezus Chrystus jest widzialnym obrazem niewidzialnego Boga, pierwotnym wobec każdego stworzenia, stwórcą nieba i ziemi i Tym, który je podtrzymuje oraz Głową Kościoła. Wierzymy, że Jezus Chrystus jest teraz w niebie, wywyższony na prawicy Ojca, gdzie jako Arcykapłan dla swego ludu służy jako nasz Orędownik i wstawia się za nami (List do Kolosan 1:15-19; List do Hebrajczyków 1:3; 3:1; 7:23-25; 1 List Jana 2:1-2).

Duch Święty: Wierzymy, że Bóg Duch Święty jest osobą, która ogranicza działanie zła na świecie i przekonuje ludzi o grzechu, sprawiedliwości i sądzie. Mieszka we wszystkich, którzy wierzą w Jezusa. Od chwili, gdy ktoś uwierzy w Syna, Duch chrzci wierzących w jedno ciało, opieczętowanie ich na znak zbawienia, odradza do nowego życia, daje każdemu duchowe dary i jest w pełni obecny, aby nieustannie napędzać (kontrolować i prowadzić) tych, którzy są Jego własnością. (Ew. Jana 16:7-11; 3:8; 14:16-17; 1 Koryntian 12:4-11, 13; Efezjan 4:30; 5:18; 1 Tesaloniczan 5:19)

Człowiek: Wierzymy, że człowiek został stworzony jako niewinna istota na obraz i podobieństwo Boga, ale ten pierwszy człowiek zgrzeszył, ściągając na siebie i swoje potomstwo śmierć fizyczną i duchową (Ks. Rodzaju 1:27; 2:17; 3:19), i nie jest w stanie zrobić nic, aby zasłużyć na Bożą przychylność, stąd potrzebuje zbawienia (Izajasza 59:1-2; List do Rzymian 6:23). Wierzymy, że ludzkość w swej grzesznej naturze jest zbuntowana przeciwko Bogu i Jego dobremu planowi na życie i sposób oddawania Bogu czci (List do Rzymian 1:20-24; List do Efezjan 2:1-3). Bunt ludzkości wywołuje zamieszanie co do dobra i zła i krzywdzi ludzi, prowadząc ostatecznie do sądu, rozpacz i śmierci (Ks. Rodzaju 1:31; Galatów 5:16-21; 1 Koryntian 6:19-20; List Jakuba 1:13-15). Wierzymy, że Bóg stworzył ludzi na swój obraz i przypisał im konkretną płć, męską (mężczyzna) i żeńską (kobieta), stwarzając ich odrębnymi istotami z seksualnego i biologicznego punktu widzenia, ale o tej samej godności i wartości osobistej (Ks. Rodzaju 1:26-28). Wierzymy, że Bóg ustanowił małżeństwo jako związek na całe życie jednego mężczyzny i jednej kobiety (Ks. Rodzaju 2:18; Ew. Mateusza 19:4-9; List do Efezjan 5:31-33). Ci, którzy akceptują Boży plan w kwestii seksu, płci biologicznej i małżeństwa i żyją według tego planu, doświadczają błogosławieństwa wynikającego z dobrego projektu Boga (Psam 1:1-3; Psam 128:1-4); a decyzje, aby zmienić czy zmodyfikować Bożą wolę dla małżeństwa, seksu czy płci, są częścią cierpienia człowieka i prowadzą do rozpacz (List do Rzymian 1:21-22; List Jakuba 1:13-15). Wierzymy, że Bóg kocha ludzi i szuka ich pomimo naszego buntu (List do Rzymian 5:8). Oferuje przebaczenie, uleczenie i obfite życie każdemu, kto w pokorze zwróci się do Niego (Ew. Jana 3:17; 10:10; List do Tytusa 3:3-7; 1 List Piotra 5:6-7).

Zbawienie: Wierzymy, że zbawienie jest suwerennym darem Boga, który człowiek przyjmuje poprzez osobistą wiarę w Jezusa Chrystusa i Jego ofiarę za grzech. Wierzymy, że człowiek zostaje usprawiedliwiony łaską przez wiarę, niezależnie od uczynków (Dzieje Apostolskie 13:38-39; List do Rzymian 6:23; Efezjan 1:4-5; 2:8-10). Wierzymy, że Jezus Chrystus jest jedynym środkiem do zbawienia i że nikt nie jest zbawiony bez świadomej, osobistej decyzji zaufania Chrystusowi jako swemu jednemu Zbawicielowi (Ew. Jana 14:6; Dzieje Apostolskie 4:12; List do Rzymian 10:9-10). Wierzymy, że wszyscy prawdziwi wierzący wybrani przez Boga, kiedy zostaną zbawieni, są bezpieczni w Chrystusie na zawsze (List do Rzymian 8:1. 29-30. 38-39; Ew. Jana 10:27-30).

Powtórne przyjsie: Wierzymy w przyszły, widzialny i cielesny powrót Jezusa Chrystusa na ziemię, powszechnie nazywany powtórny przyjsiem, aby rządzić narodami i ustanowić swe królestwo na ziemi (List do Filipian 3:20; Ew. Mateusza 24:15-31; Ks. Zachariasza 14:4-11; Objawienie Jana 19:11-21).

DODATEK B

Z MATERIAŁÓW ANONIMOWYCH ALKOHOLIKÓW

Dwanaście Kroków Anonimowych Alkoholików zostało przedrukowanych i zaadaptowanych za zgodą Alcoholics Anonymous World Services, Inc. („AAWS”). Zgoda na przedruk i adaptację nie oznacza, że organizacja Alcoholics Anonymous jest związana z tym programem. A.A. jest programem uzdrowienia wyłącznie z alkoholizmu – wykorzystanie Kroków A.A. lub zaadaptowanej wersji

w związku z programami czy działaniami wzorowanymi na A.A., ale które odnoszą się do innych problemów lub stosowane są w kontekstach innych niż A.A. nie oznacza nic innego. Dodatkowo, choć A.A. jest programem duchowym, A.A. nie jest programem religijnym. Stąd A.A. nie jest związane ani stowarzyszone z żadnym odłamem, wyznaniem czy konkretnymi wierzeniami religijnymi.

DWANAŚCIE KROKÓW ANONIMOWYCH ALKOHOLIKÓW

1. Przyznaliśmy, że staliśmy się bezsilni wobec alkoholu – że przestaliśmy kierować własnym życiem.
2. Uwierzyliśmy, że Siła większa od nas samych może przywrócić nam zdrowy rozsądek.
3. Postanowiliśmy powierzyć naszą wolę i nasze życie opiece Boga, jakkolwiek Go pojmujemy.
4. Zrobiliśmy gruntowny i odważny obrachunek moralny.
5. Wyznaliśmy Bogu, sobie i drugiemu człowiekowi istotę naszych błędów.
6. Staliśmy się całkowicie gotowi, aby Bóg uwolnił nas od tych wszystkich wad charakteru.
7. Zwróciliśmy się do Niego w pokorze, aby usunął nasze braki.
8. Zrobiliśmy listę wszystkich osób, które skrzywdziliśmy i staliśmy się gotowi zadośćuczynić im wszystkim.
9. Zadośćuczyniliśmy osobiście wszystkim, wobec których było to możliwe, z wyjątkiem tych przypadków, gdy zraniłoby to ich lub innych.
10. Prowadziliśmy nadal obrachunek moralny, z miejsca przyznając się do popełnianych błędów.
11. Dążyliśmy poprzez modlitwę i medytację do coraz doskonalszej więzi z Bogiem, jakkolwiek Go pojmujemy, prosząc jedynie o poznanie Jego woli wobec nas oraz o siłę do jej spełnienia.
12. Przebudzeni duchowo w rezultacie tych kroków, staraliśmy się nieść to posłanie innym alkoholikom i stosować te zasady we wszystkich naszych poczynaniach.

DODATEK C

JAK PORADZIĆ SOBIE Z BÓLEM WYWOŁANYM PRZEMOCĄ NA TLE SEKSUALNYM

Bóg Cię kocha.

Ofiarom przemocy może być bardzo trudno przyjąć tę prawdę. Po krzywdzie, jakiej doznali, niektóre z ofiar zastanawiają się, czy Bóg rzeczywiście istnieje i się troszczy. Bywa też czasem, że wątpią w to, że Bóg może nadal ich kochać, po tym, co się wydarzyło. Przemoc na tle seksualnym jest okropnym dowodem na to, że jesteśmy grzesznymi, zranionymi ludźmi otoczonymi przez grzesznych, zranionych ludzi.

Przemoc na tle seksualnym jest powszechna w różnych kulturach i dotyczy mężczyzn i kobiet. Z wielu powodów (brak zrozumienia, zaprzeczanie, wyparte wspomnienia itp.) ludzie mogą nawet nie zdawać sobie sprawy z tego, że zostali wykorzystani. Ofiary często mylnie mają w sobie poczucie winy i wstydu, ponieważ sprawcy próbują ich przekonać, że byli winni tej przemocy.

Znaczna część programu *re:generacja* koncentruje się na złamaniu, jakiego doświadczamy w tym świecie, i naszej roli w przyczynianiu się do tego (szczególnie Krok 1 i 4). Choć ofiary przemocy NIE są odpowiedzialne za przemoc, jakiej się wobec nich dopuszczono, SĄ odpowiedzialne za swoje wybory i zachowania w reakcji na to wykorzystanie – nawet jeśli te reakcje wynikają z krzywd doznanych w przeszłości. Z powodu nieporozumień, kłamstw i emocji związanych z doznaną przemocą, ofiary mają często problem z określeniem, na kim spoczywa odpowiedzialność za grzech.

Prosimy o zapoznanie się z definicjami przemocy na tej stronie, jeśli podejrzewasz albo wiesz, że doświadczyłeś przemocy na tle seksualnym w przeszłości.

Jeśli zostałeś wykorzystany, wiedz, że Bóg o tobie nie zapomni. On zna twój ból i pragnie cię uzdrowić. On może wynagrodzić ci lata zniszczone bólem spowodowanym przemocą. Bóg ogromnie cię kocha.

Definicje przemocy

Przemoc: wszelkie działania, które świadomie krzywdzą lub ranią drugą osobę. Również wzorce zachowań stosowane do manipulacji albo kontrolowania kogoś. Istnieją różne rodzaje przemocy: emocjonalna, psychiczna, fizyczna lub na tle seksualnym.

Przemoc seksualna: WSZELKA aktywność seksualna (werbalna, wizualna, emocjonalna, fizyczna) podjęta bez przyzwolenia* (zgody), która polega na wykorzystaniu drugiej osoby do zaspokojenia swoich seksualnych czy emocjonalnych potrzeb.

Ta aktywność może być osiągnięta przy użyciu siły, zawstydzenia, przymusu, zwiedzenia albo za pomocą autorytetu.

*Nota: osoba nie może dać „przyzwolenia”, jeśli on lub ona nie może w sposób uzasadniony przyjąć albo odrzucić czyichś założeń natury seksualnej. Wiek ofiary, okoliczności, poziom zrozumienia i bycie w zależności/reacji ze sprawcą może ograniczać zdolność wyrażenia zgody na to.

Radzenie sobie z bólem wywołanym przemocą na tle seksualnym

Na dalszych stronach znajdują się pytania, które pomogą ci zidentyfikować, jakiej przemocy doświadczyłeś i jakie skutki tego doświadczenia mają wpływ na twoje obecne życie. Znajdziesz również przykładowo uzupełnione podsumowanie zadośćuczynienia oraz plan zadośćuczynienia. Przeczytaj uważnie te pytania i podane przykłady. **Uzupełnij każdą lekcję dotyczącą doznanej przemocy po zakończeniu odpowiedniego Kroku w programie, chyba że będą inne zalecenia.** Dodatki będą bardziej zrozumiałe i skuteczne, jeśli najpierw ukończysz odpowiedni Krok w programie. Lekcje dotyczące są uzupełnieniem lekcji z danego Kroku, nie zastępują ich. Wiedz, że Bóg może uleczyć ból z przeszłości i przynieść ci nadzieję na przyszłość.

„Bliski jest Pan tym, których serce jest złamane, a wybawia utrapionych na duchu”. (Psalm 34:19)

„Bo ocali biedaka, który woła o ratunek, i ubogiego, który nie ma pomocy. (...) Z ucisku i gwałtu wyzwoli ich życie, Bo krew ich jest droga w oczach jego”. (Psalm 72:12; 14)

„[Bóg] Pustynię zmienił w zbiorniki wód, a ziemię suchą w źródła wód”. (Psalm 107:35)

DODATEK C

PRZEMOC NA TLE SEKSUALNYM

Jesteś w procesie przemiany.

Krzywda, jakiej doświadczyłeś, miała wielki wpływ na twoje życie, ale podjąłeś ważne kroki, aby uzdrowić szkody powstałe w wyniku przemocy. Na tym etapie programu *re:generacja*, zarówno ty sam, jak i ludzie z twojego otoczenia, zauważacie już zmiany, jakich Bóg dokonuje w tobie.

Pyt.1: Jaką największą zmianę dostrzegasz w sobie, która była związana z doznaną przez ciebie przemocą?

Chwila na wielbienie Boga: Przeczytaj 2 Koryntian 3,17-18 i podziękuj Bogu za zapisaną powyżej zmianę!

W Kroku 10 dowiedziałeś się, że uzdrowienie nie jest jakimś okresem czy wydarzeniem, ale nowym sposobem życia dla w pełni oddanego naśladowcy Chrystusa. Wolność nie oznacza wygrania jednej wielkiej bitwy z grzechem. Walka o wolność jest wojną, złożoną z wielu bitew. Będą dni, gdy będziesz posuwać się naprzód. Będą też takie, gdy zostaniesz ranny. Jednak, kiedy będziesz polegać na Bogu w swoich codziennych bataliach o twoje serce i będziesz realizować Jego plan – wtedy poznasz Jego wolność. Aby kontynuować proces zdrowienia, musisz podejmować codzienne kroki, by nie tylko zadbać o swoje zdrowie, ale też je utrzymać.

Szatan będzie cię kusił, aby trzymać cię z dala od Boga. Twój proces zdrowienia jest dla niego zagrożeniem. Regularne praktykowanie pierwszych dziewięciu Kroków, pomoże ci w szybkim rozpoznaniu momentów, gdy wyrządzona ci kiedyś przemoc wpływa na twoje obecne życie. Przeczytaj na marginesie najczęstsze kłamstwa, jakich szatan używa wobec ofiar przemocy.

Pyt.2: Jakich kłamstw szatan zwykle używa, aby odciągać cię od Boga? Wymień dwa i zapisz, które z tych kłamstw są bezpośrednimi skutkami przemocy.

Pyt.3: Jakie wzorce zachowania czy bożki, które są wynikiem doznanej przez ciebie przemocy, mają największy wpływ na twoje życie i obecne relacje?

KROK 10 KONTYNUUJ

„A Pan jest Duchem; gdzie zaś Duch Pański, tam wolność. My wszyscy tedy, z odsłoniętym obliczem, oglądając jak w zwierciadle chwałę Pana, zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, jak to sprawia Pan, który jest Duchem”.
(2 Koryntian 3,17-18)

KŁAMSTWA ZWIĄZANE Z DOZNANĄ PRZEMOCĄ:

Tożsamość:

„Jesteś bezwartościowy”. „Nie masz znaczenia”. „Jesteś brudny”. „Nie da się ciębie kochać”. „Jesteś słaby, niewystarczający”.

Boża natura:

„Bóg się nie troszczy”. „Musisz chronić sam siebie”. „Bóg nie chce tego, co dla mnie najlepsze”. „On się nie przejmie tym jednym, małym grzeszkiem”.

Boży plan:

„Moja historia nie jest ważna”. „Bóg woli użyć kogoś innego”. „Będę tylko Bogu przeszkadzać”. „Boże plany nie są dla mnie najlepsze”. „To dla mnie za trudne”. „Dlaczego złe rzeczy ciągle mi się przydarzają?”

Duma/pycha:

„Bóg mi przebaczył, ale ja sobie nie mogę wybaczyć”. „Bóg może przebaczyć temu, kto mnie skrzywdził, ale ja nie mogę”. „Jeśli powiem im, co mi się przydarzyło, będą o mnie gorzej myśleć”. „Sam sobie poradzę z tym grzechem. Dam sobie radę”.

Inni:

„Nikt nie jest pewny”. „Nikomu tak naprawdę na mnie nie zależy, nikogo nie obchodzi mój ból”. „Nikt mnie nie rozumie”. „Wszyscy mnie opuszczają, albo zwrócą się przeciwko mnie”.

KROK 10

KONTYNUUJ

„W sercu moim przechowuję słowo twoje, abym nie zgrzeszył przeciwko tobie.”
(Psalm 119,11)

PYTANIA W PRZYPADKU, GDY PRZYPOMINAMY SOBIE DOZNANĄ PRZEMOC:

- **Czy to wspomnienie odkrywa jakąś stratę, której w pełni nie odżałowałem?** Jeśli tak, wróć do Kroku 5. Jeśli nie, podziękuj Bogu za uzdrowienie, jakiego w tobie dokonał. Poproś Go, aby kontynuował proces uzdrawiania ciebie.
- **Czy to wspomnienie ujawnia jakiś grzech czy bożka, za którego jeszcze nie pokutowałem?** Jeśli tak, wróć do Kroku 6, aby stworzyć plan do zadośćuczynienia. Jeśli nie, wróć do Kroku 6, aby postępować zgodnie z wcześniej ustalonym planem zadośćuczynienia.
- **Czy to wspomnienie jest podstawą kłamstwa na temat Bożej dobroci albo mojej tożsamości w Chrystusie?** Jeśli tak, wróć do Kroku 2 i Kroku 7. Jeśli nie, wielbij Boga za Jego dobroć i rozmyślaj o swojej nowej tożsamości w Chrystusie: byciu Bożym synem czy córką.
- **Czy to wspomnienie jest jakimś długiem wobec mnie, który już przekazałem Chrystusowi?** Jeśli tak, podziękuj Bogu za to, że wziął na Siebie twoje ciężary, że krew Chrystusa jest wystarczającą zapłatą za wszelki grzech. Jeśli nie, wróć do tematu przebaczenia, omówionego w Kroku 8.
- **Czy to wspomnienie odkrywa grzech, z którym trzeba się rozprawić?** Jeśli tak, wróć do Kroku 5 i 9. Jeśli nie, wychwalaj Boga za to, że nie jesteś nic nikomu winien, prócz miłości.
- **Czy to wspomnienie wpływa na twoją obecną relację czy związek, który jest bezpieczny i zdrowy?** Jeśli tak, przejdź przez wyznanie, pokutę i zadośćuczynienie (Kroki 5, 6 i 9).

Zdrowe „serce” rozpoznaje to, co nie pochodzi od Boga. Ma świadomość ludzkiej słabości, Bożej mocy i tego, że grzech jest zły. Szybko wyznaje grzechy i zwraca się do Bożej prawdy, zanim zostanie zwabione daleko od Chrystusa.

Naucz się rozpoznawać ataki szatana w dziedzinach, w których jesteś podatny na zagrożenia i każdego dnia podążaj za Bogiem i Jego planem. Utrzymywanie twojego duchowego zdrowia będzie możliwe tylko dzięki codziennemu poleganiu na Bożej łasce.

Pyt.4: Czy stworzyłeś plan zadośćuczynienia w Kroku 6 do odpowiedzi na Pyt. 2 i Pyt. 3?

Jeśli nie, przygotuj go. Wybierz dwa fragmenty biblijne z planu i zapamiętaj je. Poniżej zapisz ich referencje. Pismo jest bronią, która ma cię chronić, gdy jesteś bezradny i odkryty na atak (Psalm 119,11).

Retrospekcje są bolesnymi wspomnieniami doznanej przemocy i mogą być wywoływane przez najróżniejsze rzeczy, w każdym niemal momencie. Kiedy ci się przypomnia, możesz odczuwać złość albo urazę.

Możesz próbować radzić sobie z nimi w dawny sposób. Możesz się obwiniać, że nie zrobiłeś czegoś więcej, by zapobiec bólowi. Ale możesz też zmienić wspomnianie doświadczonej przemocy w okazję do przypominania sobie o Bożej dobroci, towarzyszącej ci na każdym kroku prowadzącym do uzdrowienia. Dzięki pytaniom na marginesie, masz możliwość uważnego wejrzenia w głąb siebie, a to może zamienić chwile bolesnego wspomnienia w momenty wdzięczności i dać ci możliwość powrotu do zdrowia. Odpowiedz na pytania na marginesie.

Wykorzystaj każdą okazję, aby przypominać sobie (i szatanowi) o Bożej dobroci i o tym, kim jesteś w Chrystusie. Grzech cię już nie kontroluje, prowadzi cię Boża miłość. „Bo miłość Chrystusowa ogarnia nas, którzy doszliśmy do tego przekonania, że jeden za wszystkich umarł; a zatem wszyscy umarli; a umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, już nie dla siebie samych żyli, lecz dla tego, który za nich umarł i został wzbudzony”. (2 Koryntian 5,14-15).

PODEJMIJ DZIAŁANIE: Napisz sobie poniżej modlitwę na zakończenie, uwielbiając w niej Boga za to, kim On jest, czego dokonał i kim dzięki Niemu się stajesz. Poproś Go, aby nadal cię uzdrawiał i uwalniał od bólu z powodu trudnej przeszłości.

DODATEK C

PRZEMOC NA TLE SEKSUALNYM

Bóg pragnie, abys poznał radość, płynącą z głębokiej relacji z Nim i abys miał społeczność oraz głębokie, osobiste relacje z innymi chrześcijanami.

Umiejętność budowania emocjonalnie zdrowych, intymnych relacji jest często popsuta na skutek doznanej przemocy. W czasie doświadczania przemocy, ta intymna sfera naszego życia, którą Bóg zamierzył, aby była pielęgnowana i żebyśmy mogli się nią cieszyć w zdrowych relacjach – została nam skradziona poprzez manipulację, tajemnicę i wymuszanie jej siłą. Pozwolenie sobie na bycie otwartym wobec innych, może cię przerażać.

Doznana przemoc mogła sprawić, że czułeś się opuszczony przez Boga. Jednak Bóg Cię nie porzucił. On był zawsze obecny i podążał za tobą; widział to, co się działo. On zna każdą cząstkę twojego cierpienia. Choć może nie rozumiesz, dlaczego Bóg dopuścił, aby cię wykorzystano, to jednak On teraz chce cię uzdrowić (Psalm 34,18-19). Bóg pragnie intymnej relacji z tobą, ale nie w kontekście seksualnym, tylko zbudowanej na zaufaniu, społeczności, uczciwości, komunikacji, szacunku, poznaniu Jego i byciu w pełni poznany.

Ten, kto cię skrzywdził, okradł cię z intymnej sfery twojego życia, których ty nie chciałeś mu czy jej oddać. Bóg taki nie jest; On cię nie skrzywdzi, nie nadużyje samolubnie Swojej mocy. Ale On pragnie, abys był otwarty i wrażliwy, aby oferować siebie Jemu w pełni. On cię nie odrzuci; przez krew Chrystusa jesteś uświęcony i przyjęty przez Boga. Zostałeś stworzony do tego, aby Go poznać i pozwolić Jemu, aby mógł poznać ciebie. Kiedy się do Niego zwrócisz, Bóg cię odnowi. On może odnowić tę intymną sferę twojego życia, która została ci zabrana. Przeczytaj Rzymian 12,1-2.

Pyt.1: Czy są nadal jakieś rzeczy, które zachowałeś dla siebie albo które próbujesz skryć i ochronić przed Bogiem? Przykładowo: nadzieja, miłość, ból, relacje czy lęki?

Pomódl się: Poproś Boga o wiarę, żebyś mógł Mu zaufać w wyżej wymienionych sprawach. Jeśli nie byłeś w stanie niczego napisać, poproś Boga, aby pokazał ci czy jest coś, co nadal starasz się przed Nim ukrywać, co przed Nim chronisz.

Potrzeba czasu i wysiłku, aby zbudować intymną relację. Podjęcie ryzyka bycia w relacji oznacza, że trzeba pozwolić się poznać i pokochać – w bólu, rozczarowaniu, porażkach, smutku, w pragnieniach, przyjemnościach i szczęściu. Druga osoba może nie chcieć (albo nie być w stanie) na to zareagować tak, jak tego oczekujesz. Prawda jest taka, że nie doświadczysz pełni intymności z drugim człowiekiem, jeśli najpierw nie doświadczysz bezpieczeństwa, płynącego z głębokiej relacji z Bogiem. Choć Bóg nie zawsze odpowie ci tak, jak tego oczekujesz, to jednak zawsze odpowie jak powinien.

Tylko On wie, czego dokładnie potrzebujesz. Tylko Chrystus może cię podtrzymać, gdy zawiedzie cię życie albo relacje z ludźmi. On cię nigdy nie odrzuci. „Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosa, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno wyznania. Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu”. (Hebrajczyków 4,14-15).

Bóg już cię w pełni zna i kocha. On zna cię lepiej niż ty sam siebie. Twoja relacja z Nim będzie się pogłębiać w miarę jak pozwolisz Mu na to, aby ci pokazał więcej o tobie i o Nim. Ta wiedza ma zarówno charakter informacyjny jak i empiryczny. Intymność przychodzi poprzez codzienne przebywanie z Bogiem, przez radości i trudy życia, dzięki zasobom, jakie On ci zapewnił.

KROK 11 POGŁĘBIAJ

„Bliski jest Pan tym, których serce jest złamane, A wybawia utraconych na duchu. Wiele nieszczęść spotyka sprawiedliwego, Ale Pan wyzwala go ze wszystkich”. (Psalm 34:19-20)

„Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście **składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza.** A nie upodabniajcie się do tego świata, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu swego, abyście umieli rozróżnić, co jest wolą Bożą, co jest dobre, miłe i doskonałe”. (Rzymian 12,1-2)

KROK 11

POGŁĘBIAJ

SZCZEGÓLNE SPOSOBY NA BUDOWANIE RELACJI Z BOGIEM:

- Kontemplacyjny czas na osobności, poświęcony na studiowanie i rozmyślanie nad Bożym Słowem
- Dłuższy czas modlitwy
- Rozmowa z Bogiem w ciągu dnia
- Słuchanie muzyki uwielbieniowej i wielbienie Boga śpiewem
- Wielbienie Boga podczas przebywania na łonie natury
- Prowadzenie dziennika i otwieranie przed Bogiem swojego serca
- Używanie swoich szczególnych talentów, aby oddawać Bogu chwałę lub służyć ludziom
- Spotykanie się z chrześcijanami, aby wielbić Boga i zachęcać siebie nawzajem
- Zapamiętywanie fragmentów Bożego Słowa
- Powstrzymywanie się od rzeczy utrudniających relację z Bogiem, zbliżanie się do Niego, kiedy odczuwamy potrzebę tych rzeczy
- Słuchanie świadectw o tym, jak Bóg zmienił czyjeś życie

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminało, oto wszystko stało się nowe”.

(2 Koryntian 5,17)

Lekcje z Kroku 11 uczą duchowych dyscyplin, aby zjednoczyć twoje serce i umysł z Bogiem. Chociaż ważne jest praktykowanie ich wszystkich, to jednak odkryjesz, że jedne będą cię bardziej zbliżać do Boga niż inne. Dzieje się tak dlatego, że Bóg stworzył dla ciebie unikalny sposób komunikowania się z Nim.

Spójrz na listę zamieszczoną na marginesie.

Pyt.2: Która z tych dyscyplin najbardziej pobudza twój umysł i kieruje twoje uczucia w stronę Boga? W jaki sposób najlepiej uczysz się o Bogu i o sobie? A może są jakieś inne duchowe praktyki, które jeszcze lepiej łączą cię z Bogiem? Wymień poniżej trzy główne:

Bóg stworzył nas także do bliskich relacji z ludźmi. Bezpieczna, zdrowa relacja z Bogiem pozwoli nam się bardziej otworzyć na ludzi. Kiedy jesteśmy wypełnieni Bożą miłością stajemy się mniej roszczeniowi. Kiedy Bóg zaspokaja nasze potrzeby, możemy skoncentrować się na potrzebach innych ludzi. Intymna relacja z Bogiem sprawia, że stajemy się lepszymi przyjaciółmi, rodzicami, bardziej kochamy.

Przemoc narusza granice dane nam przez Boga do właściwego dzielenia się intymną sferą naszego życia z innymi, a to powoduje zamieszanie i strach dotyczący Bożego planu dla bliskości. To zamieszanie i strach często prowadzi do niezdrowych relacji, a zwłaszcza w aspekcie seksualnym.

Bóg zaplanował, aby współżycie seksualne było połączone z więzią emocjonalną i w bezpiecznym przymierzu małżeńskim pomiędzy mężczyzną i kobietą stanowiło piękny wyraz radości, przyjemności i jedności. Poza relacją małżeńską, wszelka aktywność seksualna, szkodzi naszym relacjom międzyludzkim i naszej relacji z Bogiem.

Niektóre ofiary przemocy na tle seksualnym postrzegają seks jako coś brudnego. Inne używają go, jako okazji do zawierania pozamałżeńskiej relacji intymnej. Jeszcze innym seks daje poczucie bycia pożądanym albo utożsamiają go z posiadaniem władzy.

Niektóre ofiary przemocy zmagają się ze swoją tożsamością płciową. W małżeństwie seks może stać się żądaniem, z pominięciem bliskiej więzi albo może być zaniedbywany, ponieważ – dla ofiary przemocy – seks jest raczej bramą do dawnego bólu niż mostem do jedności ze współmałżonkiem.

Bóg może uzdrowić twoją seksualność. Nie jesteś więźniem dawnego wykorzystania ani swojej reakcji na to, co się stało. W Chrystusie zostałeś wyzwolony (2 Koryntian 5,17). Natomiast uzdrowienie będzie wymagało, abyś pozwolił Bogu zmienić twoją sferę seksualną.

Jeśli jesteś singlem, polegaj na Bogu, aby dał ci siłę do uszanowania Jego zamierzenia i ograniczenia seksu jedynie dla małżeństwa. Polegaj na Nim, aby to On zdefiniował twoją wartość i pomógł ci zaspokoić twoje potrzeby relacyjne w gronie ludzi wierzących. Poproś Go, żeby pomógł ci zobaczyć, że inni ludzie również są Jego dziećmi. Szanuj ich i ich przyszłych współmałżonków.

KROK 11 POGŁĘBIAJ

Jeśli jesteś w związku małżeńskim, jedność emocjonalna i fizyczna z twoim współmałżonkiem wymaga polegania na Bogu i Jego Słowie. Czerp z tego odwagę i wskazówki. Nasze ciała są świątynią Ducha Bożego, dlatego należy szanować się wzajemnie (1 Koryntian 6,19-20). Być może to będzie wymagało powstrzymywania się od współżycia seksualnego na jakiś czas, przeznaczony na modlitwę, uzdrowienie i zbudowanie wzajemnego zaufania. Jednak twoje ciało nie należy tylko do ciebie, ale też do współmałżonka (i odwrotnie), zatem oddawajcie je sobie wzajemnie. Jesteśmy Bożym zaopatrzeniem dla siebie nawzajem (1 Koryntian 7,4-5). To może wymagać poszukiwania intymności seksualnej ze współmałżonkiem, nawet gdy ból i lęki z przeszłości będą jeszcze silne. W każdym przypadku wasza szczerza komunikacja, wzajemny szacunek, zaufanie w relacji i bycie zależnym od Boga będą konieczne, by doświadczyć jedności, jaką Bóg dla małżonków zamierzył.

Pyt.3: Co powstrzymuje ciebie i twojego współmałżonka przed emocjonalną i fizyczną jednością? Zapisz to poniżej. Następnie, porozmawiaj i módl się o to ze swoim współmałżonkiem.

Dla ofiar przemocy zdrowa relacja z przyjaciółmi, współpracownikami czy sąsiadami może być utrudniona. Doświadczenie przemocy boleśnie narusza osobiste granice, dlatego ofiary mogą być pogubione w kwestii tego, jakie granice są właściwe czy bezpieczne w relacji. Ofiary przemocy mogą obawiać się, że nikomu nie można zaufać, dlatego muszą nauczyć się ufać Bogu bardziej niż swoim uczuciom, aby zrozumieć kwestię bezpiecznych granic i uczyć się zaufania w zdrowych relacjach. Bogu dzięki, On dał nam Swój Kościół – swoich ludzi, którzy nas kochają, wspierają i pomagają nam w budowaniu relacji (Efezjan 4,11-16).

Mamy nadzieję, że podczas programu *re:generacja*, doświadczyłeś tego, czym są zdrowe, prawdziwe relacje z innymi chrześcijanami. Nauczyłeś się ufać Bogu i Jego Słowu, prosiłeś o radę, gdy nie byłeś pewny jak zareagować. Mamy nadzieję, że inni cię zachęcali do dążenia do zawarcia pokoju w twoich relacjach. W ten sposób Bóg pokazuje ci dzięki *re:generacji*, jak budować zdrowe i bezpieczne relacje! Chwała Bogu za Jego świętych!

Pyt.4: Po całej włożonej przez ciebie pracy i po tym, co Bóg objawił ci w trakcie programu *re:generacja*, co dzisiaj uznajesz za możliwe w swoich relacjach, a przed przystąpieniem do programu wydawało ci się niemożliwe?

„Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was i którego macie od Boga, i że nie należycie też do siebie samych? Drogoście bowiem kupieni. Wystawiajcie tedy Boga w ciele waszym”.

(1 Koryntian 6,19-20)

„Nie żona rozporządza własnym ciałem, lecz mąż; podobnie nie mąż rozporządza własnym ciałem, lecz żona. Nie strońcie od współżycia z sobą, chyba za wspólną zgodą do pewnego czasu, aby oddać się modlitwie, a potem znowu podejmujcie współżycie, aby was szatan nie kusił z powodu niepowściągliwości waszej”.

(1 Koryntian 7,4-5)

„I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej, abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi lada wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp, prowadzący na bezdroża błędu,”

(Efezjan 4,11-14)

MODLITWA NA KONIEC: Dobry Boże, dziękuję za relacje, jakie dałeś mi w *re:generacji*. Pomóż mi poznać Ciebie i zaufać Ci bardziej we wszystkich relacjach, jakie mam.

KROK 12 ODNAWIAJ

„Józef zaś rzekł do braci swoich: Zbliźcie się, proszę, do mnie! A gdy się zbliżyli, rzekł: Jam jest Józef, brat wasz, którego sprzedaliście do Egiptu. Lecz teraz nie trapić się ani nie róbćcie sobie wyrzutów, żeście mnie tu sprzedali, gdyż Bóg wysłał mnie przed wami, aby was zachować przy życiu.”

(Rodzaju 45,4-5; Bóg sprawił, że Józef, sprzedany przez swoich braci do niewoli, stał się drugą osobą po faraonie, aby móc uratować Izraelitów.)

KROK 12, ODNAWIAJ:

Dzięki naszemu nowemu życiu w Chrystusie, niesiemy innym Boże przesłanie pojednania i praktykujemy te zasady w każdym aspekcie naszego życia.

„Niech dziękują ci, Panie wszystkie dzieła twoje, a wierni twoi niech ci błogosławią! Niech mówią o chwale królestwa twego i niech opiewają potęgę twoją, aby oznajmiać ludziom potęgę twoją i wspaniałą chwałę królestwa twego!”

(Psaln 145,10-12)

DODATEK C

PRZEMOC NA TLE SEKSUALNYM

Ktoś postanowił cię skrzywdzić. Ciebie – Boże dzieło sztuki, stworzone na Jego obraz i odbijające Jego chwałę. Ciebie, cudownie stworzonego do życia zgodnego z Bożym celem. Nie ma żadnego usprawiedliwienia dla grzechu popełnionego przeciwko tobie.

W tym życiu, możesz nigdy nie zrozumieć, dlaczego sprawca przemocy cię skrzywdził albo dlaczego Bóg na to pozwolił. Jednak, dzięki Bożej łasce, zobaczyłeś już, że Bóg jest dobry, On Cię kocha i twoje życie ma dla Niego znaczenie. Ktoś postanowił cię skrzywdzić, ale Jezus postanowił cię kochać. Chrystus cierpiał, abyś mógł stać się nowym stworzeniem.

Bóg nie chce, żebyś pozostał więźniem grzechu albo utknął w swoim życiu z powodu grzechów, których ktoś się wobec ciebie dopuścił. Bóg nie chce, aby grzech kontrolował czyjekolwiek życie czy wieczność. On może wziąć to, co zostało zniszczone przez grzech i użyć tego dla dobra. Przeczytaj Rodzaju 45,4-5.

Bóg wykonał pracę w twoim życiu podczas programu *re:generacja*. Jesteś inną osobą. On nie zrobił tego tylko po to, żebyś mógł pójść do przodu i realizować swoje plany, ponieważ przeszłość przestała ci już ciążyć. On wykupił cię dzięki krwi Chrystusa, abyś mógł uczestniczyć w Jego planie zbawienia. Możesz użyć tej pracy, jaką On wykonał w twoim życiu, aby pomóc innym ludziom.

Przeczytaj Krok 12.

Możesz czuć się niegodnym czy nieodpowiednim do tego zadania, bo to prawda. To Bóg jest tym, który wykonuje Swoją pracę w ludziach. A jednak, jeśli pozwolisz, aby Bóg użył tego, co dokonał w tobie, aby kochać ludzi, których stawia na twojej drodze, będziesz oglądał z bliska Jego działanie.

Pyt.1: Czy chcesz, aby Bóg użył twojej historii, w której była przemoc, aby pomagać innym? Dlaczego tak lub dlaczego nie?

Przemoc jest bardzo powszechnym zjawiskiem. W obecnych czasach miliony ludzi cierpią z powodu bólu na skutek przemocy. Ludzie czują się jak w pułapce i myślą, że są w tym osamotnieni. Niektóre ofiary z czasem stają się sprawcami przemocy.

Milczenie sprawia, że grzech rozwija się dalej, a ofiary cierpią. Opowiadanie o tym, czego Bóg dokonał w twoim życiu, przyniesie nadzieję tym, którzy cierpią i może ochronić kolejne pokolenia (Psaln 145,10-12).

Pyt.2: Wymień dwa miejsca, w których Bóg może użyć tego, czego dokonał w tobie, aby pomóc innym ludziom. Przykładowo: program *re:generacja*, inna służba, ośrodek itp.

Wierni Bogu ludzie, którzy w przeszłości doznali przemocy, mogą być bardzo skutecznymi osobami w dzieleniu się Ewangelią. Jeśli pozwolisz Bogu, aby użył twojego cierpienia jako możliwości przekazania Jego prawdy i okazania Jego łaski, to wtedy

KROK 12 ODNAWIAJ

KONFRONTOWANIE SIĘ ZE SPRAWCĄ:

1. Poszukuj Bożej woli w modlitwie, w Jego Słowie i poprzez poradnictwo chrześcijańskie (lub porady od wierzących ludzi).
2. Pamiętaj, że głównym celem konfrontacji jest przedstawienie Ewangelii i danie sprawcy okazji do pojednania się z Panem.
3. Przygotuj się do konfrontacji. Uzupełnij Plan pojednania, przejrzyj go i poćwicz omawianie go w obecności zaufanej osoby, przyjaciela. To może ci pomóc w zapisaniu tego, co chcesz powiedzieć. Znajdź bezpieczne miejsce na spotkanie, podczas którego miałyby dojść do skonfrontowania grzechu.
4. Skonfrontuj sprawcę z tym, co się stało i podziel się z nim/nią Ewangelią.
5. Po tym spotkaniu, spotkaj się z jakimś doradcą chrześcijańskim, aby omówić tę konfrontację i określić kolejne kroki.

On może ciebie użyć, aby zmienić czyjąś wieczność, a nawet wieczność sprawcy twojego cierpienia. Dlatego, że sprawca twojego cierpienia też jest osobą stworzoną na Boży obraz i dla Jego celów.

Pojednanie z Bogiem jest najważniejszą rzeczą, która może się wydarzyć w czyimś życiu. Sprawca będzie w stanie pojednać się z tobą tylko wtedy, gdy najpierw zwróci się do Boga. Wtedy będzie mógł pojednać się z tobą zgodnie z Bożymi standardami. Jednak, dla sprawcy, ważniejsze od pojednania się z tobą, jest pojednanie się z Bogiem.

Dlatego celem konfrontowania grzechu jest okazanie drugiemu człowiekowi miłości poprzez danie mu/jej możliwości wyznania grzechów, pokuty i pojednania się z Bogiem. Skonfrontowanie sprawcy nie jest konieczne dla twojego uzdrowienia. Bywa, że jest nawet niebezpieczne. Bywa i tak, że Bóg pragnie, abyś był osobą, która okaże sprawcy łaskę. Nie podejmuj sam decyzji czy konfrontować się ze sprawcą czy nie. Szukaj Bożej woli w tej sprawie, czytaj Boże Słowo, módl się i rozmawiaj o tym z jakimś chrześcijańskim doradcą. Twoim zadaniem jest bycie wiernym w tym, czego Bóg od ciebie oczekuje i powierzyć Mu rezultaty.

Miłość stawia na pierwszym miejscu to, co Bóg uważa za dobre i za długofalowe dobro innych ludzi. Sprawcy mogą zmierzyć się z konsekwencjami, nawet jeśli wyznają swoje grzechy i będą z nich pokutować. Jeśli sprawca nadal łamie prawo albo wyrządza komuś krzywdę – postawienie go przed sądem może okazać się dla niego lepszym rozwiązaniem, a jednocześnie zapewnić bezpieczeństwo innym. W takiej sytuacji należy szukać porady u chrześcijańskich doradców i odpowiednich władz.

Przejrzyj ponownie Kroki związane z konfrontowaniem sprawcy, znajdujące się w marginesie przykładowego Planu pojednania, znajdującego się na końcu tej lekcji. Następnie módl się za sprawcę/-ów, aby się pojednali z Bogiem.

Pyt.3: Czy wierzysz w to, że Bóg pragnie, abyś stał się sługą pojednania dla sprawcy/-ów doznanej przez ciebie przemocy? Dlaczego tak lub dlaczego nie?

Omów odpowiedzi na Pyt 3 ze swoim mentorem i liderami.

Kiedy dojdzie do pojednania, sprawca nie będzie ci już nic dłużny za popełnione kiedyś grzechy i ten dawny grzech nie będzie przeszkodą do zdrowej relacji w przyszłości. Nie oznacza to, że musisz odbudować niezdrową i niebezpieczną dla ciebie relację, którą dany grzech kontrolował. W wielu przypadkach dalsze utrzymywanie relacji z kimś, kto cię skrzywdził, nie jest zdrowe.

Jednak Bóg może chcieć, abyś był otwarty na inne, zdrowe relacje w przyszłości, które będą zbudowane na Jego prawdzie, miłości i łasce. Jeśli ktoś okazuje żal i jest posłuszny Bogu, to za jakiś czas zaufanie może zostać odbudowane. I wtedy możliwe jest zbudowanie relacji, która będzie oddawać Bogu chwałę. Bóg może zmienić sprawcę doznanej przez ciebie przemocy tak, jak zmienił ciebie.

Jesteś Bożym ambasadorem, sługą pojednania.

MODLITWA NA KONIEC: Boże, posłuż się mną, abym mógł być sługą pojednania dla tej osoby. Niech te relacje, które się utworzą dzięki Twojemu cudownemu działaniu w moim życiu, przyniosą Ci chwałę.

DODATEK E

PLAN POJEDNANIA

Tytusa 3:3-5: *Bo i my byliśmy niegdyś nierozumni, niesforni, błędzący, poddani pożądlivości i rozmaitym rozkoszom, żyjący w złości i zazdrości, znieawidzeni i nienawidzący siebie nawzajem. Ale gdy się objawiła dobroć i miłość do ludzi Zbawiciela naszego, Boga, zbawił nas nie dla uczynków sprawiedliwości, które spełniliśmy, lecz dla miłosierdzia swego przez kąpiel odrodzenia oraz odnowienie przez Ducha Świętego...*

Z kim dążę do biblijnego pojednania?

Czy ta osoba uważa się za wierzącą? Jeśli nie, to czy podzieliłem się z nią Chrystusem?

Najpierw podziel się swoją historią pojednania z Bogiem i tym, jak można to zrobić, zanim odniesiesz się do grzechu, jaki ta osoba popełniła przeciwko tobie. Bądź gotów ofiarować osobie, która cię skrzywdziła, to samo przebaczenie oraz okazać tę samą życzliwość i miłosierdzie, jakie otrzymałeś od Chrystusa. Pokaż jej, że pojednanie z Bogiem jest potrzebne i możliwe.

Czy przebaczyłem tej osobie wszystkie grzechy, jakie popełniła przeciwko mnie? Jeśli nie, wyjaśnij, co ci przeszkadza przebaczyć. Proś Boga o pomoc w przebaczeniu w taki sam sposób, jak Bóg przebaczył tobie.

Czy zadośćuczyniłem już za moje grzechy przeciwko tej osobie? Jeśli nie, to jakie grzechy muszę wyznać najpierw, żałować za nie i zadośćuczynić? Kiedy będę prosić o przebaczenie i dokonam zadośćuczynienia?

Czy ewentualna próba pojednania przyniesie więcej szkody niż pożytku? Jeśli tak, wyjaśnij dlaczego

(koniecznie omów tę sprawę z dojrzałym wierzącym, zanim podejmiesz jakąkolwiek próbę pojednania).

Czy grzech tej drugiej osoby może być potraktowany jako drobne przewinienie?

Czy jest w życiu tej osoby ktoś jeszcze, kogo mogę prosić o pomoc, jeśli nie będzie ona chciała w biblijny sposób zająć się swym grzechem? Jacyś przyjaciele? Inni wierzący, którzy są odpowiedzialni za pomoc tej osobie?

Ew. Mateusza 18:15-17: *A jeśli by zgrzeszył brat twój, idź, upomnij go sam na sam; jeśli by cię usłuchał, pozyskałeś brata swego. Jeśli by zaś nie usłuchał, weź z sobą jeszcze jednego lub dwóch, aby na oświadczeniu dwu lub trzech świadków była oparta każda sprawa. A jeśli by ich nie usłuchał, powiedz zborowi; a jeśli by zboru nie usłuchał, niech będzie dla ciebie jak poganin i celnik.*

2 Tymoteusza 2:24-25: *A sługa Pański nie powinien wdawać się w spory, lecz powinien być uprzejmy dla wszystkich, zdolny do nauczania, cierpliwie znoszący przeciwności, napominający z łagodnością krnąbrnych, w nadziei, że Bóg przywiedzie ich kiedyś do upamiętania i do poznania prawdy...*

Wymień grzechy raniące relacje tej osoby z Bogiem, z tobą i z innymi.	Wymień fragmenty biblijne mówiące o tym grzechu lub postępowaniu.

Wymień możliwe reakcje tej osoby, gdy powiesz jej o grzechu.	Jak odniesiesz się do tych reakcji z miłością?

Jakie kroki podejmiesz, aby okazać miłość tej osobie, jeśli zareaguje pozytywnie na próbę biblijnego pojednania?

Czy powinieneś podjąć jakies kroki, jeśli ta osoba nie zrobi nic w sprawie swego grzechu lub nie zmieni grzesznego zachowania? Jak zmieni się wasza relacja?

W którym momencie będziesz wiedział, że zrobiłeś wszystko, aby okazać miłość tej osobie i pomóc jej pojednać się z Bogiem? Czy zobowiążesz się nadal za nią modlić?

Do jakiego terminu skontaktujesz się z tą osobą, aby umówić się na spotkanie pojednawcze?

Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe. A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa i porучzył nam służbę pojednania, to znaczy, że Bóg w Chrystusie świat z sobą pojednał, nie zaliczając im ich upadków, i powierzył nam słowo pojednania. Dlatego w miejsce Chrystusa poselstwo sprawujemy, jak gdyby przez nas Bóg upominał; w miejsce Chrystusa prosimy: Pojednajcie się z Bogiem. On tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą.

2 Koryntian 5:17-21